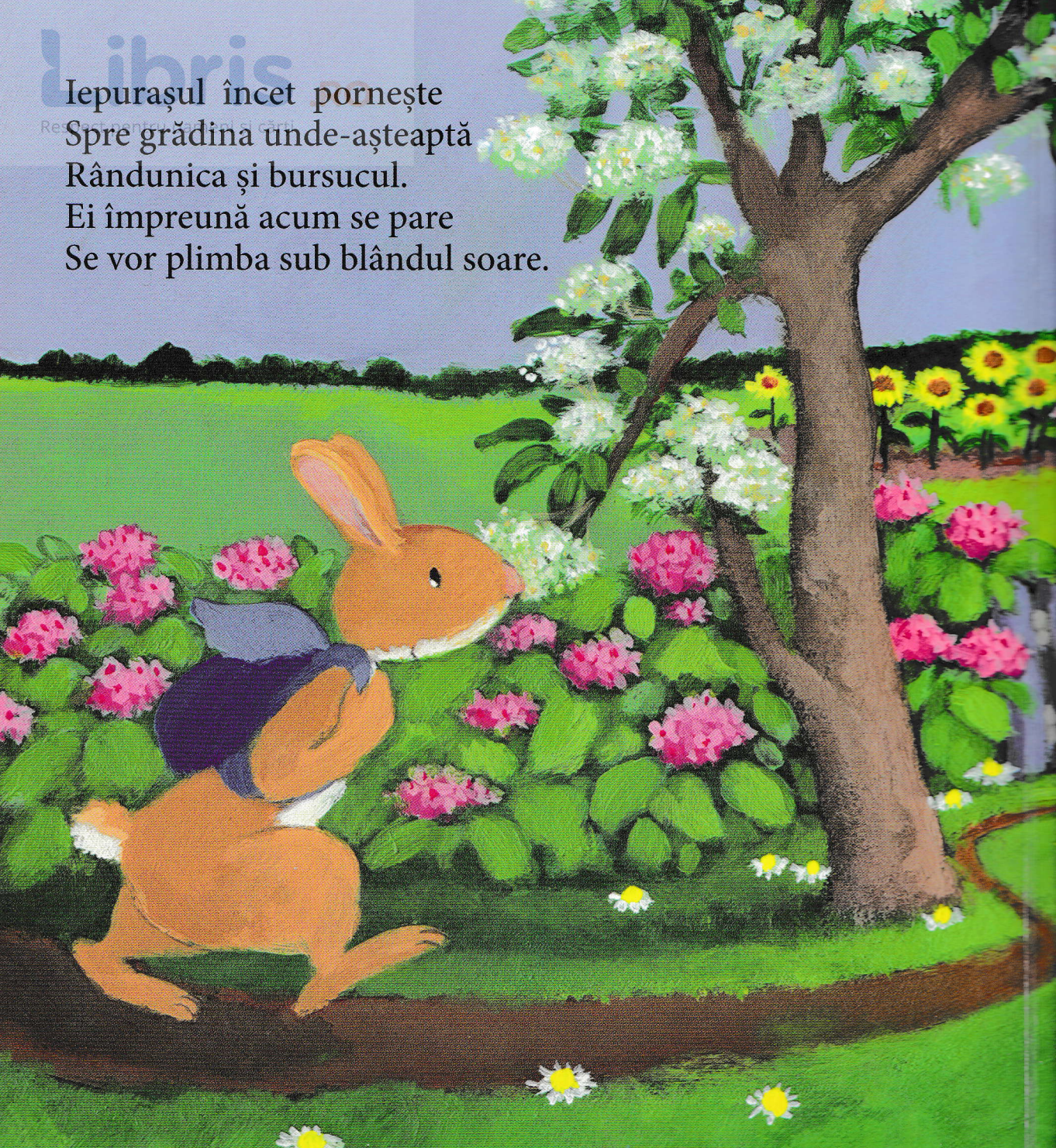

Iepurașul încet pornește
Spre grădina unde-așteaptă
Rândunica și bursucul.
Ei împreună acum se pare
Se vor plimba sub blândul soare.

Un vânt ușor adie cald, plăcut,
Când, deodată, glasul rândunicii răsună-n vânt:
— Oh, vai! Priviți în depărtări
La lunca plină de boboci și flori.
Prietenii, să mergem spre-acele comori.

Dar, ajungând la pajiștea-nflorită,
O tristă imagine li se prezintă.
Pungi, gunoaie, obiecte stricate,
Toate la picioarele lor aruncate.
— E tare urât în realitate!

Cu tristețe, spaimă și uimire
Sunt cuprinși de-o mare dezamăgire.
Max, bursucul, spune cu avânt:
— Cine oare murdărește-acest pământ?
Privesc lunca și mă-nspăimânt.

